

danskere. Oftest bør statsborgerskab først tildeles, når en tilflytter og dennes familie i meget lang tid – måske i flere generationer – har haft ophold her i landet og føler sig dybt indlevet i det danske samfund, og hvor dansk statsborgerskab opleves som en helt naturlig konsekvens.

Under skiftende regeringer er der sket en stærk lempelse af mulighederne for at opnå dansk statsborgerskab. Nu er det ikke blot mennesker med naturlig tilknytning til Danmark eller Europa, mennesker med ønske om at leve sig ind i det danske samfund og dansk kultur, nu er det også mange tusinde personer med oprindelsessted fra f.eks. Pakistan, Iran, Irak, Libanon, Marokko, Etiopien, Sri Lanka, Malaysia, Tyrkiet og det tidligere Jugoslavien, der ansøger om og opnår dansk statsborgerskab.

På årsbasis tildeles der vel ca. 3.000 danske statsborgerskaber til udlændinge, hvoraf langt de fleste kommer fra de nævnte lande eller andre afrikanske eller asiatiske lande. For den danske befolkning er det overordentlig uheldigt, hvis man fra regeringens og folketingsflertallets side bagatelliserer betydningen af at opnå et dansk statsborgerskab ved at sætte kravene til ansøgerne meget lavt.

Fremskridtspartiet har også i forbindelse med udvalgsbehandlingen af dette lovforslag opdaget, at der ofte tildeles dansk statsborgerskab til personer, der er domfældt for straffelovovertrædelser og meget ofte til personer, der gennem det meste af deres ophold i Danmark har levet af *skatteyderbetalt* offentlig hjælp, eller som skylder det offentlige penge – mange penge endda: trecifrede tusindkronebeløb.

Det er ikke rimeligt over for den danske befolkning, at sådanne personer får dansk statsborgerskab i flæng, som der lægges op til med det lovforslag, som vi nu skal stemme om om et øjeblik.

I den forbindelse må jeg sige, at det er glædeligt, at Venstre nu i en lang række af ændringsforslagene stemmer for, at der ikke skal tildeles dansk statsborgerskab.

Beklageligt er det til gengæld, at Det Konservative Folkeparti indtager den holdning, man har gjort. Det har der været nok fremme om her i dag, og jeg håber, Det Konservative Folkeparti vil bruge julen og nytåret til at tænke disse ting nøjere igennem.

Fremskridtspartiet har i årevis markant advaret mod tendensen til fortsatte massetildelinger af indfødsret. Dansk statsborgerskab må ikke

blive noget, der tildeles på samleband, noget, der uddeles til tusinder af ansøgere. Dansk statsborgerskab er en værdifuld gave, der kun bør tildeles en snæver kreds af mennesker, der hævet over al tvivl bestræber sig for at leve i harmoni med og til gavn for det danske samfund.

Ethvert samfund må værne og beskytte sig selv. Et af midlerne hertil er at vise den største forsigtighed med tildeling af statsborgerskab til fremmede. Det er et almindelig anerkendt princip overalt i verden, men i Danmark er udviklingen ved at løbe helt af sporet.

De seneste år har været kendetegnet af en stærkt accelererende indvandring og en væsentlig stigning i antallet af tildelte statsborgerskaber, uden hensyn til at dette klart strider mod den danske befolknings ønsker, og uden nævneværdige sammenhængende overvejelser om de økonomiske, de sociale og ikke mindst de kulturelle konsekvenser for det danske samfund.

Borgmester Thorkild Simonsen og andre be hjertede borgmestres reaktioner i medierne i de sidste dage er tegn på, at der nu er et stort og voksende befolkningskrav om, at lovgivningen ændres på en række væsentlige punkter inden for det her område.

Det er ikke i det lange løb acceptabelt, at regeringen og de politisk etablerede er i opposition til befolkningen, og det er lige præcis det, der er tilfældet.

Vi håber i Fremskridtspartiet, at vi fremover – til den tid, det næste lovforslag kommer – kan få en anden ordning på alle de her ting. Jeg forstår ikke, at justitsministeren ikke er i stand til fremover at kunne opdele lovforslaget, således at de, vi alle er enige om skal have dansk indfødsret, får det, hvorimod alle de, der har begået overtrædelser i stort set alle de år, de har været her, selvfølgelig ikke kan søge om dansk indfødsret.

Jeg vil sige til den socialdemokratiske ordfører, hr. Poul Qvist Jørgensen, der vist ikke er til stede lige i øjeblikket, at det jo lyder meget godt, når Socialdemokratiet meddeler, at de nu er parat til her efter nytår at diskutere, om vi kan ændre noget i det såkaldte kontorcirculære.

Hr. Poul Qvist Jørgensen sagde ikke med ét ord noget om, han løftede end ikke en flig for, hvor det er, Socialdemokratiet vil ændre i reglerne, men det bliver jo spændende at se. Jeg er næsten lige så sikker som amen i kirken på, at når det kommer til stykket, så vil Socialdemokratiet – det store, danske Socialdemokrati – in-